

ומנזחתה ולסכיהם
 השלישי פרים עשתי עשר אילם שלשים כבשים
 בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנזחתם ולסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמושפטי
 ושעיר זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה
 ולסכה
 ושנה אילם שלשים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים ומנזחתם ולסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמושפטי ושעיר עזים אחד זטאת מלבד
 עלת התמיד ומנזחתה ולסכה
 הזמישי פרים תשעה אילם שלשים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים ומנזחתם ולסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמושפטי
 ושעיר זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה
 ולסכה
 שמונה אילם שלשים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים ומנזחתם ולסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמושפטי ושעיר זטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנזחתה ולסכיהם
 השביעי פרים שבעה אילם שלשים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים ומנזחתם ולסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמושפטי
 ושעיר זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה
 ולסכה
 ביום השמיני עצרת

תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
 עליה אשה ריח ניזחזח ליהוה פר אחד איל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנזחתם ולסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמושפטי ושעיר
 זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה ולסכה
 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדר יכם
 ונדבת יכם לעלת יכם ולמנזחת יכם ולנסכיכם
 ולשלמיכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה את משה

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל אל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
 נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
 נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה
 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 אביה בצעריה ושמוע אביה את נדרה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה והזריש לה אביה וקמו
 כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
 יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמועו כל נדריה

Mattot
 Weekday 1: Num. 30:2-9
 וידבר משה אל ראשי

ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהודה
יסלח לה כי הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש
והדרה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על
נפשה ושמע אישה ביום שמועו והזריע לה וקמו
הדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו ואם
ביום שמוע אישה יניא אותה והפר את הדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
ויהיה יסלח לה והדר אלמנה וגרושה כל אשר
אסרה על נפשה יקום עליה ואם בית אישה הדרה
או אסרה אסר על נפשה בשבעה ושמוע אישה
והזריע לה לא הניא אתה וקמו כל הדרה וכל
אסר אשר אסרה על נפשה יקום ואם הפר יפר
אתם אישה ביום שמועו כל מוצא שפתיה להדרה
ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהיה יסלח
לה כל הדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקימו ואישה יפרו ואם הזריע הזריע לה
אישה מיום אל יום והקים את כל הדרה או את
כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי הזריע
לה ביום שמועו ואם הפר יפר אתם אזורי שמועו
ונשא את עונה אלה הזקנים אשר צוה יהוה את
משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בלעשה
בית אביה

וידבר יהוה אל משה לאמר תקם תקמות בני ישראל
מאת המדינים אזור תאסף אל עמיר וידבר משה
אל העם לאמר הזלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
על מדין לתת תקמות יהוה במדין אלה למשה אלה
למשה לכל משות ישראל תשלחו לצבא ומסרו
מאלפי ישראל אלה למשה שנים עשר אלה זולתי
צבא וישלחו אתם משה אלה למשה לצבא אתם
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
וזצרות התרועה בידו ויצבאו על מדין כאשר
צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין
הרגו על זלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת
זור ואת רבע וזמשית מלכי מדין ואת בלעם בן
בעור הרגו בזרע וישבו בני ישראל אל ארץ מדין
ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנאם ואת
כל זילם ברגו ואת כל עריהם במושבם ואת כל
שירתם שרפו באש ויקחו את כל השלל ואת
כל המלקוח באדם ובבהמה ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל אל ארץ מדין ואת
המלקוח ואת השלל אל המזוזה אל ערבת מוא
אשר על ירדן ירוזו ויצאו משה

Mattot

Weekday 2: Num. 30:10-13

וְנָדָר אֱלִמְנָה וְגֵרוּשָׁה

Mattot

Weekday 3: Num. 30:14-17

כָּל־נָדָר וְכָל־שְׁבַעַת אָסָר

Mattot Weekday end